

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/105/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010828
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122010828.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku v trestnej veci odsúdeného E. A., nar. XX.XX.XXXX v I. F., trvale bytom B. nad B., K. cesta XXX/XX, na neverejnom zasadnutí dňa 29. novembra 2022, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 22. augusta 2022, sp. zn. 37Pp/234/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 Tr. por. z r u š u j e s a napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 22. augusta 2022, sp. zn. 37Pp/234/2022, bolo rozhodnuté tak, že podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený E. A. podmienene prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 6T/21/2022 zo dňa 11.05.2022 a súčasne podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona odsúdenému bola určená skúšobná doba v trvaní 3 roky s probačným dohľadom v trvaní 2 roky s uložením obmedzenia podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona v čase probačného dohľadu zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a s uloženou povinnosťou podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona v čase probačného dohľadu sa zamestnať sa alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Dodatočne prokurátor sťažnosť písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia sťažnosti poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého uznesenia a ďalej uviedol nasledovné:

„Proti tomuto uzneseniu podal intervenujúci prokurátor v zákonnej lehote sťažnosť. Dôvodom sťažnosti je najmä absencia materiálnej podmienky pre podmienčné prepustenie.

Z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby v Ilava vyplýva, že do predmetného ústavu bol E. A. na výkon väzby predvedený zo slobody dňa 28.11.2021. Z výkonu väzby nie sú v dokumentácii evidované negatívne poznatky, povinnosti si plnil, správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni. Podľa hodnotenia je správanie a vystupovanie menovaného počas jeho krátkeho výkonu trestu odňatia slobody na požadovanej úrovni, nedostatky v dodržiavaní povinnosti sa nevyskytli. Disciplinárna odmena menovaného udelená nebola. Disciplinárny trest menovaného uložený nebol. K trestnej činnosti odsúdený zastáva kritický postoj. V prehlbovaní motivácie k abstinencii aktívnou účasťou na aktivitách zameraných na protialkoholovú osvetu a zvyšovanie právneho a spoločenského vedomia, sociálnych zručností mal pasívny prístup, minimálne sa zúčastňoval ponúkaných odborných aktivít.

Resocializačná prognóza u odsúdeného je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, pričom odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a ústav neodporúča jeho podmiennečné prepustenie.

Som toho názoru, že prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného a tiež sa nedostatočne vysporiadal s vyššie uvedenými skutočnosťami.

V zmysle § 66 odsek 1 Trestného zákona alinea prvá sa pre splnenie materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia vyžaduje, aby odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, a že možno od neho očakávať vedenie riadneho života v budúcnosti.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, a v akom ústave na výkon trestu odsúdený vykonáva.

Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je nevyhnutné dôsledne prihliadať na všetky poznatky o osobe odsúdeného vyplývajúce z jeho predchádzajúceho života, a teda aj na osobnostné charakterové vlastnosti odsúdeného, vyplývajúce z poznatkov, že je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody.

Z aktuálneho odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený E. A. bol doposiaľ osemkrát súdne trestaný, a to prevažne pre úmyselné trestné činy rôznorodej povahy, pričom bol menovanému opakovane ukladaný podmiennečný trest odňatia slobody ako aj nepodmiennečný trest, avšak odsúdený sa aj naďalej dopúšťal ďalšej trestnej činnosti. Aktuálne sa nachádza štvrtýkrát vo výkone trestu. Po vyhodnotení rozhodných skutočností je zrejmé, že pôsobenie na odsúdeného predchádzajúcimi odsúdeniami nevedlo E. A. k vedeniu riadneho života.

Odsúdený E. A. v súčasnosti vykonáva úhrnný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 6T/21/2022 zo dňa 11.05.2022, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona v trvaní 12 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

S prihliadnutím na skutočnosť, že odsúdený E. A. je osobou opakovane súdne trestanou a vo výkone trestu sa nachádza štvrtýkrát, som toho názoru, že prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného, nakoľko aj z pohľadu predchádzajúcich odsúdení, mal odsúdený dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak ich nevyužil, nakoľko predchádzajúce odsúdenia u neho nespĺnili zákonom predpokladaný účel, ktorý by svedčil o jeho snahe po náprave a polepšení sa.

Recidíva odsúdeného svedčí o výraznom narušení jeho osobnostnej štruktúry a jeho správanie nie je prehodnocované smerom k rešpektovaniu spoločenských vzťahov a záujmov chránených trestným zákonom. Jeho predchádzajúce odsúdenia nespĺnili svoj prevýchovný efekt, nevedli k efektívnej náprave jeho správania a úroveň polepšenia.

Mám za to, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona vo vzťahu k odsúdenému E. A., ktorý je opakovane súdne trestaný, má do popredia vystupovať represívna zložka trestu, nakoľko u odsúdeného došlo k opakovanému páchaníu úmyselnej trestnej činnosti. Odsúdený E. A. len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie.

Zo zmyslu inštitútu podmiennečného prepustenia vyplýva, že podmiennečné prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Tieto skutočnosti odôvodňujú podmiennečné prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ne, ale aj so zreteľom na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš vysoké riziko recidívy.

Súd pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení odsúdeného musí posudzovať osobu odsúdeného komplexne, nielen podľa jeho správania sa počas výkonu trestu, ale má prihliadať aj na jeho osobnostné črty a predchádzajúci spôsob života. V tejto súvislosti súd musí starostlivo hodnotiť kvalitatívne naplnenie

materiálnej podmienky v podobe očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, aby súd aj pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody naplnil ochrannú funkciu trestného práva.

Vo vzťahu k odsúdenému E. A. súd túto podmienku pozitívneho vedenia riadneho života v budúcnosti vyhodnotil jednostranne, nekriticky v prospech odsúdeného a to aj napriek tomu, že Ústav na výkon trestu odňatia slobody Ilava vo svojom hodnotení jednoznačne konštatuje menej priaznivú resocializačnú prognózu odsúdeného, u ktorého je stredné riziko sociálneho zlyhania. Na základe týchto podkladov ústav na výkon trestu svoje hodnotenie uzavrel neodporúčením podmiennečného prepustenia odsúdeného.

Vzhľadom na uvedené som toho názoru, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku napadnuté uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 37Pp/234/2022 zo dňa 22.08.2022 zrušil a zároveň podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona návrh odsúdeného E. A. o podmiennečné prepustenie ako nedôvodný zamietol.“

K podanej sťažnosti prokurátora sa odsúdený písomne vyjadril s tým, že sa s rozhodnutím okresného súdu nestotožňuje a navrhuje podmiennečné prepustenie v plnom rozsahu zamietnuť.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorú mu okresný súd predložil spolu so spisom, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť.

Z revízneho princípu, uvedeného v ustanovení v § 192 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 189 ods. 2 Tr. por. vyplýva, že nadriadený súd rozhoduje vždy na základe skutkového a právneho stavu, ktorý tu je v čase jeho rozhodovania a ktorý sa prípadne môže líšiť od stavu, ktorý bol daný v čase vydania napadnutého uznesenia. Tak je tomu aj v posudzovanom prípade. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že odsúdený E. A. vykonal uložený trest odňatia slobody dňa 26.11.2022 a bol prepustený na slobodu. Táto okolnosť, ku ktorej došlo ešte pred rozhodnutím krajského súdu o podanej sťažnosti prokurátora, preto spôsobuje bezpredmetnosť prvostupňového neprávoplatného rozhodnutia o vyhovení návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody svoje rozhodnutie obmedzil len na zrušenie napadnutého uznesenia postupom podľa § 194 ods. 1 Tr. por., pretože odpadnutím predmetu konania ďalšie rozhodovanie v posudzovanej veci už neprichádza do úvahy.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.